

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3805/2018
29.08.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, др Илије Зиндовића и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јован Б. Армић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6604/17 од 11.01.2018. године, у седници одржаној 29.08.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6604/17 од 11.01.2018. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 62/14 од 26.04.2017. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца, па је обавезан тужени да на име повраћаја дуга исплати тужиоцу износ од 130.000 евра, са припадајућом каматом и то за период од 06.01.2010. до 25.12.2012. године, по стопи коју овлашћене пословне банке плаћају према месту испуњења за валуту евро, а од 25.12.2012. године камату по стопи прописаној Законом о затезној камати, све у динарској противвредности по продајном курсу Народне банке Србије на дан плаћања, у року од 15 дана од дана пријема отправка пресуде. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова поступка исплати износ од 831.750,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 6604/17 од 11.01.2018. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Вишег суда у Београду П 62/14 од 26.04.2017. године.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 55/14) и утврдио да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Ревизијом се истиче и битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 7. ЗПП, која повреда је истицана у поступку по жалби. Имајући у виду да се другостепени суд правилно изјаснио о непостојању наведене битне повреде одредаба парничног поступка, у другостепеном поступку није учињена битна повреда парничног поступка из члана 374. став 1. у вези са чланом 396. став 1. ЗПП, као ревизијски разлог по члану 407. став 1. тачка 3. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, парничне странке су закључиле уговор о зајму. О томе су дана 24.12.2009. године сачиниле и потписале признаницу којом је тужени признао да је од тужиоца примио на руке у готовини износ од 130.000 евра и обавезао да ће наведени износ вратити до 15.01.2010. године. Поред парничних странака наведену признаницу потписао је и сведок ВВ након што су се странке у његовом присуству сагласиле да је тужени дао тужиоцу спорни износ. До дана утужења тужени тужиоцу није исплатио наведени износ дуга по основу зајма.

При овако утврђеном чињеничном стању, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су сходно чл. 17, 262, 557. и 562. Закона о облигационим односима нашли да је тужбени захтев тужиоца основан и правилно закључили да обавеза чије се извршење тражи и постављање тужбеног захтева има свој основ у уговору о зајму сачињеном у виду признанице која је потписана од стране тужиоца као зајмодавца и туженог као зајмопримца дана 24.12.2009. године. Чињеницу о постојању уговора о зајму нижестепени судови су правилно утврдили и закључили оценом изведених доказа у смислу члана 8. ЗПП да је тужбени захтев тужиоца основан. Тужени у току поступка сходно чл. 220. и 223. став 2. ЗПП није пружио доказ у тврдњи да је признаницу потписао под дејством присиле, те да су у позајмицу укључене и камате.

Врховни касациони суд је ценио и остале наводе ревизије којима се оспорава валидност издате признанице истичући да иста не садржи истинит текст јер нигде не стоји која је количина новца предата – у којим апоенима и у којим апоенима треба да се врати, те да се ради о привидном уговору који је ништав, па налази да се истима у суштини оспорава утврђено чињенично стање из којих разлога се сагласно члану 407. став 2. ЗПП ревизија не може изјавити.

Из напред изнетих разлога применом члана 414. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа
судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић